

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.633 van 21 mei 2001
in de zaak A. 98.612/IX-2651.**

In zake : Johan NUYT TEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. DECEUNINCK en S. VERRAES,
kantoor houdende te MENEN,
Fabiolalaan 43

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en Middenstand.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan NUYT TEN
op 21 december 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van
17 november 2000 van de inspecteur-hoofd van dienst van
de Veterinaire Dienst West-Vlaanderen om, in afwachting
van een uitspraak van de tuchtcommissie, geen gezond-
heidscertificaten voor de uitvoer van eendagskuikens
meer af te leveren op basis van de handtekening van
verzoeker;

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DECEUNINCK, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat I. GABRIELS die, loco advocaat H. DIEPENDAELE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Johan NUYTTEN stelt dat hij op woensdag 15 november 2000 ten voordele van de NV DAVID uit Tielt een diergezondheidscertificaat voor het intracommunautair handelsverkeer van eendagskuikens, die zouden uitkomen op 20 november, heeft afgeleverd en dat hij daar "bij vergissing" de datum van 18 november 2000 heeft op vermeld;

1.2. Op 17 november 2000 biedt de NV DAVID zich met dat attest aan bij de inspecteur van de Veterinaire Dienst West-Vlaanderen teneinde het definitief certificaat te verkrijgen.

1.3.1. Dezelfde dag schrijft de inspecteur-hoofd van dienst van de Veterinaire Dienst een brief aan de NV DAVID dat er in dat bedrijf "een systeem van

vooraflevering van certificaten bestaat dat enkel mogelijk is mits toestemming van beide partijen (het bedrijf en van de optredende dierenarts en dat daarom) in toepassing van art. 9, § 3 van het K.B. van 24/09/1998 betreffende de veterinaire certificering voor levende dieren, bepaalde producten van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, (haar) geen certificaten meer afgeleverd worden op basis van de handtekening van Dr. J. NUYTEN."

1.3.2. Eveneens op 17 november 2000 schrijft de inspecteur-hoofd van dienst aan verzoeker wat volgt :

"Mijnheer de dierenarts,

Ondanks verschillende vaststellingen, waarschuwingen en een tuchtdossier stellen wij vast dat U nog steeds voorgetekende gezondheidscertificaten aflevert, maar ingevolge mijn instructies dat plaats, datum en handtekening met dezelfde pen en door dezelfde persoon moeten geschreven zijn, doet U het nu subtieler en vult U een latere datum in.

Zo werden mij voorgelegd :

- op 14/11/00 door broederij Dejaeghere : een gezondheidscertificaat door U ondertekend te Ieper op 15/11/00.
- op 17/11/00 door broederij David een gezondheidscertificaat door U ondertekend te Tielt op 18/11/00.

In bijlage vindt U een kopie van het proces verbaal van de vaststellingen.

Aangezien voldoende bewezen is dat de door U getekende certificaten geen enkele waarde hebben, zal ik, in afwachting van een uitspraak van de tuchtcommissie geen certificaten meer afleveren op basis van door U gegeven garanties.

Ik verzoek U mij binnen de 8 dagen een schriftelijke verklaring over deze vaststellingen over te maken."

Van de in deze brief vervatte beslissing wordt thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd.

Bij die brief voegt de inspecteur dierenarts een kopie van het proces-verbaal 00/0124 dat hij ten laste van verzoeker opstelt met betrekking tot zijn vaststelling van 17 november 2000 ten aanzien van het attest voorgelegd door de NV DAVID en tot een identieke vaststelling van 14 november 2000 ten aanzien van een attest voorgelegd door de NV Berkenhof. De tenlastelegging luidt dat verzoeker, die als dierenarts zeer gekend is als pluimveespecialist, officiële documenten postdateert, wat een inbreuk vormt op artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 24 september 1998 betreffende de veterinaire certificering voor levende dieren, bepaalde producten van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong.

1.4. In een brief van 23 november 2000 aan de inspecteur-hoofd van dienst van de Veterinaire Dienst West-Vlaanderen geeft verzoeker het onjuist dateren van de twee attesten, waarop het proces-verbaal doelt, toe maar hij wijt dit aan een bepaalde verstrooidheid die verband houdt met opgedoken problemen in zijn privé-leven en hij acht dan ook de toepassing van artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 24 september 1998 op het stuk van vals of misleidend certificeren uitgesloten. Hij betwist dat hij ooit reeds zou veroordeeld zijn of tuchtrechtelijk gestraft.

In een brief van 26 november 2000 herhaalt hij die stelling.

1.5. Op 20 november 2000 dagvaardt verzoeker de Belgische Staat voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, zetelend in kort geding, teneinde de Belgische Staat te horen bevelen dat hij, voor het afleveren van diergezondheidscertificaten aan de NV DAVID, opnieuw rekening dient te houden met door

verzoeker ondertekende attesten, op straffe van de betaling van een dwangsom.

Op 1 februari 2001 beschikt de voorzitter om de tegen verzoeker getroffen beslissing van 17 november 2000 te schorsen "tot aan de uitspraak van de Raad van State over het door Johan Nuytten ingestelde schorsingsberoep".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ondergaat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit als volgt omschrijft :

"Dat de weigering om nog aan de klanten van verzoeker diergezondheidscertificaten af te leveren op basis van de handtekening van verzoeker vanzelfsprekend een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt voor verzoeker;

Dat verzoeker aldus de facto immers niet meer als dierenarts kan optreden voor zijn klanten voor de vaccinatie van broedkuikens en de aflevering van certificaten, wat alleen al in het geval van zijn klant de N.V. DAVID uit TIELT een verlies van 500.000 fr. omzet per maand met zich meebrengt voor verzoeker;

Dat verzoeker infra zal aantonen dat zijn beroep ernstig is;"

3.2.

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het bestreden besluit alleen betrekking heeft op het ondertekenen van gezondheidscertificaten voor het intracommunautair verkeer van kuikens en dan nog beperkt tot de broederij NV DAVID; dat zij betoogt dat verzoeker nog alle andere diergeneeskundige handelingen kan stellen en dat trouwens de maatregel formeel in de tijd beperkt is zodat ook het nadeel van verzoeker beperkt is naar omvang en tijd;

3.3. Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker zijn dierenartsenpraktijk uitoefent onder vennootschapsvorm, met name de BVBA "(PLUIMVEEPRAKTIJK) POULTRY SERVICE"; dat verzoeker er zich in zijn brief van 26 november 2000 tegenover de inspecteur van de Veterinaire dienst formeel over beklagt heeft dat "zijn praktijk, uitgeoefend onder vennootschapsvorm POULTRY SERVICE BVBA, belangrijke nadelige financiële gevolgen (zal lijden)"; dat die gegevens ter terechtzitting niet zijn weerlegd;

Overwegende dat verzoeker zich beroept op een zuiver financieel nadeel; dat evenwel, nu verzoeker ervoor geopteerd heeft zijn beroepsuitoefening -in ieder geval het financiële aspect ervan- niet meer in eigen naam en voor eigen rekening te behartigen, hij zich beroept op een nadeel dat niet hem persoonlijk, maar een ander rechtsobject treft; dat dergelijk aan derden toe te rekenen nadeel niet dienstig kan worden ingeroepen als grondslag om overeenkomstig artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing te vorderen; dat de vordering om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig mei 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
		wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.